

การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย
The Prevention and Solution of Narcotic Problem of Local
Administrative Organization along the Border of Nongkhai Province

อรุณ ชัยวงศ์
Aloun Xayavong

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Faculty of Social Sciences Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Email: kasawaa42@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย 2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) ศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้และอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาอุปสรรคพบว่า 1) ด้านการวางแผน: หน่วยงานราชการไม่มีแผนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดระยะยาว 2) ด้านการดำเนินการ: ผู้นำและประชาชนในชุมชนไม่ให้ข้อมูลที่เป็นจริงเพราะกลัวว่าอาจจะส่งผลกระทบต่อกรดำเนินชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง 3) ด้านการติดตามและตรวจสอบ: เป็นไปได้ยากเนื่องจากการย้ายถิ่นฐานเข้าออกในชุมชนบ่อย 4) ด้านการปรับปรุงและพัฒนา : การสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐยังมีไม่เพียงพอ 5) ด้านการบำบัดผู้ติดยาเสพติด: ผู้ติดยาเสพติดไม่ให้ความร่วมมือในการเข้าบำบัดฟื้นฟูในกิจกรรมที่ทางองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจัดขึ้น และ 6) ด้านการติดตามผล: หน่วยงานภาครัฐขาดการจดบันทึกลงไว้ในฐานข้อมูลในการติดตามผลหลังจากการบำบัดรักษาแล้ว

คำสำคัญ : การป้องกันและแก้ไข, ปัญหายาเสพติด, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, แนวชายแดน

Abstract

The research consisted of three main objectives, namely: 1) to study general condition of the prevention and solution of narcotic problem of Local Administrative Organization along the border of Nongkhai Province; 2) to compare the prevention and solution of narcotic problem of Local Administrative Organization along the border of Nongkhai Province; and 3) to investigate problems, obstacles and recommendation on the prevention and solution of narcotic problem of Local Administrative Organization along the border of Nongkhai Province. The findings of the research have been found that overall aspects were found in good level; having considered each aspect, it has been found that all were in good level, too.

As for the comparison of level of people's opinions in the prevention and solution of narcotic problem of Local Administrative Organization along the border of Nongkhai Province, classified by personal factors, it has been found that people with different gender, age, level of education, income, and occupation had different opinions concerning prevention and solution of narcotic problem of Local Administrative Organization along the border of Nongkhai Province with statistical significance at the 0.05 level, accepting the hypothesis. As for the problems and obstacles, it was found that in aspect of planning: the governmental agent has no plan for prevention and solution of narcotic problem in long term; in aspect of proceeding: leader and people in community are in fear to give government some true data that results on proceeding to the prevention and solution of narcotic problem efficiently; in aspect of monitoring and evaluation: in-out community migration effects in monitoring and evaluating addicts; in aspect of improvement and development: governmental budget support was not enough to improve and develop data collection; in aspect of drug addict treatment: the addicts themselves do not want any treatment and their relatives could not push them for the treatment; in aspect of following up: government agent lacks data based record concerning addicts' life as well.

Keywords : Prevention and Solution, Narcotic, Local Administrative Organization, Border

บทนำ

ปัญหายาเสพติดในประเทศไทยนั้นเป็นปัญหาที่เรื้อรังสะสมอย่างต่อเนื่อง ยาเสพติดมีการแพร่ระบาดเป็นระยะเวลานานหลายสิบๆ ปีแล้วยังจะทวีความรุนแรงและแพร่ระบาดมากขึ้นไปตามกาลเวลา การขยายตัวของยาเสพติดนั้นส่วนใหญ่จะถูกลักลอบนำเข้ามาและผ่านประเทศไทย โดยกระบวนการค้ายาเสพติดในระดับต่างๆ ที่มีเครือข่ายเชื่อมโยงอยู่ทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ เนื่องจากประเทศไทยมีโครงสร้างด้านเส้นทางการคมนาคมที่สมบูรณ์ และสามารถติดต่อเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงกลายเป็นเส้นทางที่สำคัญเส้นหนึ่งในการลักลอบลำเลียงขนส่งยาเสพติดเพื่อนำไปสู่ตลาดการค้ายาเสพติดในระดับโลก

ประเทศไทยจึงเป็นประเทศหนึ่งในโลกที่ต้องเผชิญกับปัญหาของยาเสพติดอย่างครบวงจร ทั้งปัญหาทางด้านการผลิต ด้านการเป็นเส้นทางลักลอบลำเลียงขนส่งหรือลักลอบทำการค้าและด้านการแพร่ระบาดในกลุ่มผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติด ประกอบกับสถานการณ์ของยาเสพติดประเภทต่างๆ ในภาพรวมทั่วโลกนั้นมีแนวโน้มของการแพร่ระบาดที่สูงขึ้นและจะส่งผลกระทบต่อรอบด้านอย่างต่อเนื่อง ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ปัญหาของยาเสพติดยังส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรม ปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจและปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ

จังหวัดหนองคายถือเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีพื้นที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว นั้นแสดงให้เห็นว่าปัญหายาเสพติดตามแนวชายแดนยังคงมีการลักลอบเข้ามาอยู่เรื่อยๆ และมีโอกาสที่จะเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ถึงแม้ว่าจะมีการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง แต่วิวัฒนาการของกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดก็มีวิธีการแบบใหม่อยู่เรื่อยๆ ทำให้การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแนวชายแดนนั้นเป็นไปได้ยาก

ฉะนั้น จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย ซึ่งจะเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเยาวชน ครอบครัว ชุมชน สังคม เศรษฐกิจ และประเทศชาติต่อไปในอนาคต ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย แล้วจึงนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติด ร่วมกับภาครัฐและประชาชน นำเอาองค์ความรู้จากการศึกษาในครั้งนี้ นำมาปรับใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแนวชายแดนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยฉบับนี้ มุ่งศึกษาถึงกระบวนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย ใน 6 ด้าน คือ

- 1) ด้านการวางแผน (Planning)
- 2) ด้านการดำเนินการ (Doing)
- 3) ด้านการติดตามและตรวจสอบ (Checking)
- 4) ด้านการพัฒนาและปรับปรุง (Acting)
- 5) ด้านการบำบัดผู้ติดยาเสพติด
- 6) ด้านการติดตามผล

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

ประกอบด้วยตัวแปรต้น (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังนี้

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ, ปัจจัยของชุมชน ได้แก่ การให้ข้อมูลความรู้ด้านยาเสพติด การกำหนดกติกาของชุมชน การเสริมสร้างอาชีพของชุมชนและการจัดระเบียบทางสังคมของชุมชน

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดตามแนวชายแดนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ได้แก่ 1) การวางแผน (Planning) 2) การดำเนินการ (Doing) 3) การติดตามและตรวจสอบ (Checking) 4) การพัฒนาและปรับปรุง (Acting) ด้านการแก้ไข ได้แก่ 1) การบำบัดผู้ติดยาเสพติด 2) การติดตามผล

3. ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ ประชาชนอายุ 20 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเทศบาลตำบลโพธิ์ชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย จากกลุ่มตัวอย่าง 378

คน ของจำนวนประชากรทั้งหมด 6,783 คน โดยกำหนดพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เทศบาล ตำบลโพธิ์ชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ดำเนินการศึกษาวิจัย กันยายน 2559 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 256 รวมระยะเวลา 6 เดือน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed methods) โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ได้ทำการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม จากนั้นจึงทำการสุ่มอย่างง่าย จากประชากรจำนวน 6,783 คน โดยการเปิดตารางของ ทาโร่ ยามาเน่ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 378 คน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย จากตัวแทนผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และผู้นำชุมชนในพื้นที่ จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยศึกษาเอกสารวิชาการ และจากงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามการวิเคราะห์ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) ระดับความคิดเห็นจากการตอบแบบสอบถามของประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใช้สถิติการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังนี้

1) อายุ 2) ระดับการศึกษา 3) รายได้ 4) อาชีพ วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD)

4) ข้อคำถามปลายเปิดที่แสดงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยทำการจัดกลุ่ม

เนื้อหาที่ได้จากแบบสอบถามตามประเด็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้แล้ว จึงทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติแจกแจง ค่าความถี่ และค่าร้อยละ นอกจากนี้ ผู้วิจัยทำการจัดหมวดหมู่เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ตามประเด็นโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ จากนั้นจึงใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) และนำเสนอเป็นแบบความเรียง

ผลการวิจัย

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย ของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายและเพศหญิงมีจำนวน 378 คน ซึ่งเป็นเพศชาย จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 เป็นเพศหญิงจำนวน 172 คิดเป็นร้อยละ 45.5 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษา จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ส่วนใหญ่มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 และส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9

การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินการ ด้านการติดตามและตรวจสอบ ด้านการปรับปรุงและพัฒนา ด้านการบำบัดผู้ติดยาเสพติด ด้านการติดตามผล พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.52 และเมื่อจำแนกรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด พบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย ในด้านการติดตามผลมากเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.70 รองลงมา คือ ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ย 3.54 และที่อยู่ในระดับสุดท้ายคือ ด้านการปรับปรุงและพัฒนา มีค่าเฉลี่ย 3.42 โดยจำแนกเป็นรายด้านได้ ดังนี้

1) ด้านการวางแผน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการสอดส่องดูแลและช่วยเหลือประชาชนในชุมชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดอยู่ในระดับสูงสุดมีค่าเฉลี่ย 3.58 รองลงมาคือ การจัดประชุมผู้นำชุมชน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของประชาชนในชุมชนมีค่าเฉลี่ย 3.57 และที่อยู่ในระดับสุดท้ายคือ การจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนและช่วยเหลือประชาชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย 3.49

2) ด้านการดำเนินการโดยรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการส่งเสริมให้สถานศึกษา และสถานประกอบการ

ในชุมชนมีระบบจัดการด้านยาเสพติดโดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจ เรื่องโทษของยาเสพติดอยู่ในระดับสูงสุดมีค่าเฉลี่ย 3.59 รองลงมาคือ มีการจัดโครงการและ กิจกรรมเพื่อรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดในวันสำคัญต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนห่างไกลจากยาเสพติดมีค่าเฉลี่ย 3.54 และที่อยู่ในระดับสุดท้ายคือ มีการอบรมพัฒนาผู้นำชุมชน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเข้าใจในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดแก่ ประชาชนในชุมชนมีค่าเฉลี่ย 3.49

3) ด้านการติดตามและตรวจสอบโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 เมื่อ จำแนกเป็นรายข้อพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการรายงานผลการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติดอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับสูงสุดมีค่าเฉลี่ย 3.54 รองลงมาคือ มีการประเมินผล การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประชาชนในชุมชนมีค่าเฉลี่ย 3.53 และที่อยู่ในระดับ สุดท้ายคือ มีการตรวจสอบการทำงานเพื่อค้นหาความบกพร่องในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของชุมชนมีค่าเฉลี่ย 3.41

4) ด้านการปรับปรุงและพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 เมื่อจำแนก เป็นรายข้อพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการประชุมผู้นำชุมชน หน่วยงานภาครัฐและ เอกชน รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวทางแก้ไขปัญหาที่พบจากการ ดำเนินงาน อยู่ในระดับสูงสุดมีค่าเฉลี่ย 3.47 รองลงมาคือ มีการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน เพื่อช่วยกันรณรงค์ป้องกันเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างเป็นระบบมีค่าเฉลี่ย 3.44 และที่อยู่ในระดับ สุดท้ายคือ มีการสร้างเครือข่ายการป้องกันปัญหายาเสพติดร่วมกันระหว่างชุมชนใกล้เคียง เพื่อ ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดร่วมกันมีค่าเฉลี่ย 3.39

5) ด้านการบำบัดผู้ติดยาเสพติดโดยรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 เมื่อ จำแนกเป็นรายข้อพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการประสานงานกับหน่วยงานราชการ เอกชน เพื่อส่งตัวผู้ติดยาเสพติดไปบำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และ มี การให้คำปรึกษา แนะนำ ชักนำ สร้างแรงจูงใจ ให้ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาอย่าง ต่อเนื่องและถูกวิธี อยู่ในระดับสูงสุดมีค่าเฉลี่ย 3.49 รองลงมาคือ มีการช่วยเหลือและให้กำลังใจ แก่ผู้ที่ผ่านการบำบัดฟื้นฟูเพื่อสามารถกลับคืนสู่ครอบครัวชุมชนสังคมและดำรงชีวิตได้อย่าง ปกติสุขมีค่าเฉลี่ย 3.46 และที่อยู่ในระดับสุดท้ายคือ มีการพัฒนาศักยภาพและการใช้ทรัพยากร ของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของทางราชการ เอกชน และประชาชน เพื่อให้ผู้ติดยาเสพติดมีโอกาส ได้รับการบำบัดฟื้นฟูที่มีคุณภาพและมีประสิทธิผลมีค่าเฉลี่ย 3.43

6) ด้านการติดตามผล โดยรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 เมื่อจำแนกเป็น รายข้อพบว่า องค์กรปกครองส่วนผู้ติดยาเสพติดได้รับโอกาสและได้รับการต้อนรับกลับคืนสู่

ครอบครัว ชุมชน และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข อยู่ในระดับสูงสุดมีค่าเฉลี่ย 3.77 รองลงมาคือ ผู้ติดยาเสพติดได้รับความช่วยเหลือและเข้ารับการรักษาบำบัดฟื้นฟูจากชุมชน ภาครัฐและภาคเอกชนมีค่าเฉลี่ย 3.69 และที่อยู่ในระดับสุดท้ายคือ ผู้ติดยาเสพติดได้รับโอกาสในการรับการบำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพ และไม่หวนกลับไปเสพยาเสพติดอีกมีค่าเฉลี่ย 3.61

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย

จากการศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย พบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ในทุกด้าน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคายนั้น มีการบริหารจัดการที่ดี ทำให้มีมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น เมื่อพิจารณาทางด้านมีประเด็นที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

ด้านการวางแผน จากการศึกษาพบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย ด้านการวางแผนโดยรวมอยู่ในระดับมาก (S.D. = 0.716) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการสอดส่องดูแลและช่วยเหลือประชาชนในชุมชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดอยู่ในระดับสูงสุด (S.D. = 0.774) รองลงมาคือ การจัดประชุมผู้นำชุมชน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประชาชนในชุมชน (S.D. = 0.737) และที่อยู่ในระดับสุดท้ายคือ การจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนและช่วยเหลือประชาชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด (S.D. = 0.922) ซึ่งอยู่ในระดับมาก จะเห็นได้ว่าเรื่องงบประมาณในการสนับสนุนค่อนข้างที่อยู่ในเกณฑ์ที่น้อย ส่วนหนึ่งเพราะเป็นพื้นที่ที่อยู่ห่างไกล และปัญหายาเสพติดไม่ได้มีความรุนแรงมากนัก แต่เรื่องของงบประมาณก็ถือว่ามีความสำคัญในการผลักดันแผนงานต่าง ๆ ให้ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พระเอกราช กิตติธโร, 2557: 100) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ” ผลการวิจัยพบว่า นอกจากจะสรรหาวิทยากรที่จะมาฝึกอบรมเป็นผู้มีประสบการณ์มีความรู้ความสามารถมาเป็นวิทยากรในการฝึกอบรม ควรหางบประมาณมาสนับสนุนในการส่งเสริมการเรียนรู้สิ่งใหม่ต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ให้ทันต่อสถานการณ์ผู้บริหารควรหางบประมาณในแต่ละปีมาตั้งเป็นงบแยก

ออกมาจากโครงการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งจะทำให้โครงการด้านการจัดการฝึกอบรมนั้นมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือควรให้บุคลากรได้เสนอความต้องการในเรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ต่อไป

ด้านการดำเนินการ จากการศึกษาพบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย ด้านการดำเนินการโดยรวมอยู่ในระดับมาก (S.D. = 0.701) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการส่งเสริมให้สถานศึกษา และสถานประกอบการในชุมชนมีระบบจัดการด้านยาเสพติดโดยจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องโทษของยาเสพติดอยู่ในระดับสูงสุด (S.D. = 0.823) รองลงมาคือ มีการจัดโครงการและกิจกรรมเพื่อรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดในวันสำคัญต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนห่างไกลจากยาเสพติด (S.D. = 0.801) และที่อยู่ในระดับสุดท้ายคือ มีการอบรมพัฒนาผู้นำชุมชนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแก่ประชาชนในชุมชน (S.D. = 0.828) ซึ่งอยู่ในระดับมาก จะเห็นได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะในสถานศึกษาที่เป็นสถานที่ให้ความรู้แก่เยาวชนของชาติ สนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ โดยการสอดแทรกความรู้และโทษภัยของยาเสพติดให้เยาวชนและประชาชนได้รับรู้อย่างทั่วถึง ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ จะทำให้เกิดการซึมซับการเรียนรู้ได้ง่าย อันจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคม ประเทศชาติต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (แพรวพรรณ เกษศิลป์, 2557: 97) ได้วิจัยเรื่อง “การศึกษาการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษาตามหลักไตรสิกขา” ผลการวิจัยพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับสถานศึกษาในการปลูกฝังหลักไตรสิกขา ด้านศีล สมาธิและปัญญา ให้แก่นักเรียน ปลูกฝังด้านความประพฤติดีอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้เด็กมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง และผู้อื่น มีความขยันหมั่นเพียรในการศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้กับสถานศึกษา จัดทำโครงการที่มีประโยชน์ต่อสถานศึกษา และชุมชน เช่น โครงการบรรพชาภาคฤดูร้อน การช่วยกันรักษาความสะอาดของชุมชนปลูกฝังให้เด็กนักเรียนสวดมนต์ไหว้พระก่อนนอนและกราบไหว้บิดามารดาก่อนมาโรงเรียนและกลับจากโรงเรียน โครงการสนับสนุนโครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรม โครงการส่งเสริมการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายในจังหวัดและนอกเขตจังหวัด มีการร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดงานประเพณีวัฒนธรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

ด้านการติดตามและตรวจสอบ จากการศึกษาพบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหายา

เสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย ด้านการติดตาม และตรวจสอบโดยรวมอยู่ในระดับมาก (S.D. = 0.762) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับสูงสุด (S.D. = 0.892) รองลงมาคือ มีการประเมินผลการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของประชาชนในชุมชน (S.D. = 0.913) และที่อยู่ในระดับสุดท้ายคือ มีการตรวจสอบการทำงานเพื่อค้นหาความบกพร่องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของชุมชน (S.D. = 0.879) ซึ่งอยู่ในระดับมาก จะเห็นได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการติดตามและตรวจสอบ รวมถึงมีการประเมินผลและรายงานผลอย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถทราบถึงการเคลื่อนไหว และความเป็นไปเกี่ยวกับปัญหาเสพติด และการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดว่ามีความสัมฤทธิ์ผลอย่างไรบ้าง ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ไขในจุดที่มีความบกพร่องให้ดียิ่งขึ้น และนำไปใช้ให้เกิดเป็นความร่วมมืออย่างยั่งยืนระหว่างชุมชนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (วาสิตา เกิดผล ประสพศักดิ์ พ.ศ. 2558: 183-184) ได้วิจัยเรื่อง “แบบจำลองการบริหารเชิงพุทธบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ผลการวิจัยพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้เทคนิคการสร้างบูรณาการ ได้แก่ ร่วมมือ (Co-ordination), ประสาน (Co-operation) และสอดคล้อง (Consistency) ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และ องค์กรบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับสารงานท้องถิ่น ได้แก่ การเงิน บุคลากร และการมีส่วนร่วม โดยกลุ่มงานท้องถิ่น ได้แก่ งานบริหาร งานบริการและงานสนับสนุน อันนำไปสู่คุณลักษณะของแบบจำลองการบริหารงานเชิงพุทธบูรณาการ ได้แก่ ความเป็นเอกภาพ ความเข้มแข็งและความยั่งยืน การบริหารงานเชิงพุทธบูรณาการตามหลักพุทธธรรม ผู้บริหารท้องถิ่นใช้หลักพรหมวิหาร ผู้ปฏิบัติงานใช้หลักสังคหวัตถุ และผู้รับบริการใช้หลักทวิภูริธัมมิกัตถะประโยชน์ โดยทุกภาคส่วนใช้หลักอิทธิบาทตามหลักการบริหารงานเชิงพุทธบูรณาการ เพื่อให้การบริหารงานท้องถิ่นประสบความสำเร็จ ซึ่งการใช้หลักพุทธธรรมดังกล่าว ทำให้การบริหารเชิงพุทธบูรณาการของท้องถิ่นมีความเป็นเอกภาพ เข้มแข็ง และยั่งยืน ด้านการพัฒนาและปรับปรุง จากการศึกษาพบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย ด้านการปรับปรุงและพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก (S.D. = 0.770) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการประชุมผู้นำชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวทางแก้ไขปัญหาที่พบจากการดำเนินงาน อยู่ในระดับสูงสุด (S.D. = 0.843) รองลงมาคือ มีการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน เพื่อช่วยกันรณรงค์ป้องกันเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างเป็นระบบ (S.D. = 0.891) และที่อยู่ในระดับสุดท้ายคือ มีการสร้างเครือข่ายการ

ป้องกันปัญหาเสพติดร่วมกันระหว่างชุมชนใกล้เคียง เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไข ปัญหาเสพติดร่วมกัน (S.D. = 0.918) ซึ่งอยู่ในระดับมาก จะเห็นได้ว่า เครือข่ายความร่วมมือระหว่างชุมชนใกล้เคียง มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้าย อาจเป็นเพราะการประสานงานร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน มีการจัดการภายในแต่ละชุมชนเป็นครั้งคราว ส่วนหนึ่งเพราะเป็นพื้นที่ที่ติดชายแดน การเดินทางสัญจรไปมาหาสู่กันค่อนข้างลำบาก รวมถึงระบบเทคโนโลยีการสื่อสารอาจยังไม่ครอบคลุมทั่วถึง ทำให้การประสานความร่วมมือกันระหว่างชุมชนมีน้อย จึงเลือกที่จะผลัดภาระให้เป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการเพียงฝ่ายเดียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พระอุทิศ อาสภจิตโต, 2557: 117) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการแก้ไขปัญหาเสพติด : กรณีศึกษา ศูนย์บำบัดยาเสพติด วัดศรีทรงธรรม จังหวัดอุดรธานี” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดของชุมชน เพราะคิดว่าเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการศูนย์บำบัดยาเสพติด และขาดการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง ขาดการสนับสนุนจากองค์กรส่วนปกครองท้องถิ่น

ด้านการบำบัดผู้ติดยาเสพติด จากการศึกษาพบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย ด้านการบำบัดผู้ติดยาเสพติดโดยรวมอยู่ในระดับมาก (S.D. = 0.779) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการประสานงานกับหน่วยงานราชการ เอกชน เพื่อส่งตัวผู้ติดยาเสพติดไปบำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และ มีการให้คำปรึกษา แนะนำ ชักนำ สร้างแรงจูงใจ ให้ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาอย่างต่อเนื่องและถูกวิธี อยู่ในระดับสูงสุด (S.D. = 0.905) รองลงมาคือ มีการช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้ที่ผ่านการบำบัดฟื้นฟูเพื่อสามารถกลับคืนสู่ครอบครัวชุมชนสังคมและดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข (S.D. = 0.871) และที่อยู่ในระดับสุดท้ายคือ มีการพัฒนาศักยภาพและการใช้ทรัพยากรของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของทางราชการ เอกชน และประชาชน เพื่อให้ผู้ติดยาเสพติดมีโอกาสดำเนินการบำบัดฟื้นฟูที่มีคุณภาพและมีประสิทธิผล (S.D. = 0.872) ซึ่งอยู่ในระดับมาก จะเห็นได้ว่า การบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดที่มีคุณภาพและมีประสิทธิผล ค่อนข้างเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพื่อที่จะให้ผู้ติดยาเสพติดได้กลับคืนสู่สังคมโดยไม่หวนกลับมาติดยาเสพติดอีก แต่มีคะแนนค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะพื้นที่ที่ค่อนข้างห่างไกลและติดชายแดน ทรัพยากร บุคลากร และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จะช่วยในการบำบัดและรักษาผู้ติดยาเสพติด มีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอ รวมถึงอาจไม่มีประสิทธิภาพอีกด้วย ดังนั้น จึงควรมีการแสวงหาแนวทางเพื่อเป็นทางเลือกใหม่ในการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด เช่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พระณภัทร เขียวกลาง,

2552: 253-254) ได้วิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้านและวิถีพุทธในการบำบัดผู้ติดยาเสพติดเพื่อความมั่นคงทางสังคม จังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่า การที่ศูนย์บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ ทุกฝ่ายจะต้องดำเนินงานร่วมกันหลายฝ่าย ด้านบุคคล ด้านสถานที่ ด้านการบำบัดรักษาซึ่ง จะต้องสอดคล้องกันจึงจะทำให้โครงสร้างทางสังคมมีความมั่นคง ด้านครอบครัว ครอบครัวควรให้โอกาสและสนับสนุนให้ผู้ติดยาเสพติดได้มีโอกาสเข้ารับการบำบัดรักษาไม่ปล่อยให้ปัญหาของสังคม ด้านการปกครอง ผู้นำชุมชนควรให้ความสำคัญกับปัญหา ยาเสพติดและหาทางป้องกันและแก้ไข ด้านการศึกษา พระสงฆ์ปัจจุบันมีบทบาทที่สำคัญไม่ว่าจะเป็น การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด หรือ การอบรมคุณธรรมจริยธรรมให้กับเยาวชน ล้วนเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนและคนในชาติให้ห่างไกลยาเสพติด ด้านสาธารณสุข การใช้สมุนไพรและวิถีพุทธเป็นการรักษา ด้านจิตใจและร่างกายควบคู่กันและได้รับการยอมรับเป็นอย่างดี ด้านเศรษฐกิจ การเอาสมุนไพรมาใช้ในการบำบัดรักษา ยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในการรักษาได้มาก ด้านความเชื่อ เป็นการนำเอาสิ่งที่คนในสังคมให้การยอมรับและนับถือเข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัด ทำให้การบำบัดมีประสิทธิภาพมากขึ้น การประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้านและวิถีพุทธเป็นปัจจัยสำคัญในการบำบัดซึ่งเป็นการผสมผสานความเชื่อ พิธีกรรม และภูมิปัญญาพื้นบ้านเข้าด้วยกัน ทำให้การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดมีความเชื่อมั่นด้านการบำบัดรักษาของพระสงฆ์มากขึ้น

ด้านการติดตามผล จากการศึกษาพบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย ด้านการติดตามผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก (S.D. = 0.820) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า องค์กรปกครองส่วนผู้ติดยาเสพติดได้รับโอกาสและได้รับการต้อนรับกลับคืนสู่ครอบครัว ชุมชน และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข อยู่ในระดับสูงสุด (S.D. = 0.894) รองลงมาคือ ผู้ติดยาเสพติดได้รับความช่วยเหลือและเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูจากชุมชน ภาครัฐและภาคเอกชน (S.D. = 0.900) และที่อยู่ในระดับสุดท้ายคือ ผู้ติดยาเสพติดได้รับโอกาสในการรับการบำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพ และไม่หวนกลับไปเสพยาเสพติดอีก (S.D. = 0.871) ซึ่งอยู่ในระดับมาก จะเห็นได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการที่จะผลักดันให้ผู้ติดยาเสพติดได้มีโอกาสกลับไปอยู่ในสังคมได้เหมือนคนทั่วไป และไม่หวนกลับมาเสพยาเสพติดอีก ซึ่งถือได้ว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก ๆ เป็นตัวชี้วัดให้เห็นถึงความสำเร็จของการดำเนินงานที่ผ่านมาได้อย่างดีเยี่ยม ซึ่งทั้งนี้ การนำเอาหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา มาใช้ในการกล่อมเกลากจิตใจ ให้ผู้ติดยาเสพติดได้ละ เลิก และเห็นประโยชน์ที่แท้จริงของชีวิต ก็จะทำให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในครอบครัว และสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พระครูสมุห์พนา ถาวรธมโม, 2557: 136) ได้วิจัยเรื่อง

“การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด กรณีศึกษา : สถาบันธัญญารักษ์ จังหวัดปทุมธานี” ผลการวิจัยพบว่า การนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในการบำบัดและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ควรปรับปรุงให้มีการจัดโครงการ/กิจกรรมด้านศาสนา ให้มีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน และควรมีการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อการประสานงานในการนำนโยบายและการดำเนินงานได้อย่างยั่งยืน และมีประสิทธิภาพ รวมถึงควรเพิ่มทักษะการปฏิบัติการ เพื่อลดปัญหาบุคลากรไม่เพียงพอ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย” พบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย ทั้ง 6 ด้าน พอสรุปได้ว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับมากทุกด้าน นั้นแสดงให้เห็นว่า หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนตลอดไปถึงชุมชน ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้ง 6 ด้าน และมีการปฏิบัติอยู่ในระดับพอใช้ คือให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแต่ละด้านอย่างเท่าเทียมกัน

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรทำการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานผู้ติดยาเสพติด อย่างทั่วถึงและเป็นระบบ

2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรทำการประชาสัมพันธ์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง

3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น ร่วมแสดงความคิดเห็นในการกำหนดนโยบาย การจัดทำแผนชุมชน และมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของชุมชน

4) รัฐบาลควรสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ การฝึกอบรมบุคลากร เพื่อสนับสนุนโครงการการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างเพียงพอ

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1) ด้านการวางแผน ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรมีการสำรวจสภาพปัญหาของประชาชน แล้วนำปัญหาเหล่านั้นมาวิเคราะห์ ถึงปัจจัยเกี่ยวข้องต่างๆ ที่ทำให้เกิดปัญหาสาเหตุ แล้วร่วมประชุมปรึกษาหารือ ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ นักวิชาการ ผู้นำชุมชน เพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน มีการวิเคราะห์ปัญหาและผลกระทบจากการดำเนินงานในด้านต่างๆ ร่วมกัน แล้วจึงกำหนดเป็นนโยบายในแต่ละด้านเพื่อแก้ไขปัญหาสาเหตุต่อไป

2) ด้านการดำเนินการ บุคลากรควรปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจและจริงใจในการแก้ปัญหาความยากจนให้กับประชาชนอย่างแท้จริง ผู้บริหารควรติดตามการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างใกล้ชิด และในการออกปฏิบัติงานในชุมชนควรมีการแจ้งให้ประชาชนทราบเป็นการล่วงหน้าเพื่อที่จะได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติงานจากประชาชนอย่างเต็มที่

3) ด้านการติดตามและตรวจสอบ ควรมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานทุกโครงการอย่างต่อเนื่อง มีการนำผลการดำเนินงานมาวิเคราะห์ถึงปัญหาและอุปสรรคเพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาในครั้งต่อไป และควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล โดยวิธีการจัดทำข้อมูลเพื่อเปิดเผยต่อสาธารณะให้ประชาชนได้รับทราบ

4) ด้านการพัฒนาและปรับปรุง ควรนำเอาข้อมูลจากการติดตามตรวจสอบและประเมินผล มาหาข้อผิดพลาดหรือจุดบกพร่อง เพื่อพัฒนาและปรับปรุงให้แผนงานนั้นมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้มากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

หากมีการวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาเหตุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคาย ในครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะการดำเนินการวิจัยในลักษณะต่อไปนี้

1) ควรทำการศึกษาวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาเหตุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2) ควรทำการศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาเหตุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน

3) ควรทำการศึกษาวิจัยศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาสาเหตุแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

4) ควรทำการศึกษาวิจัยรูปแบบการแก้ไขปัญหาสาเหตุอย่างยั่งยืนโดยประยุกต์ใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

บรรณานุกรม

- จักษ์ จิตตธรรม, (2552). “การพัฒนารูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อป้องกันยาเสพติดและอาชญากรรมในเด็กด้อยโอกาส”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา 5 ปี พ.ศ. 2558-2562, เทศบาลตำบลโพธิ์ชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย, หน้า 7, (เอกสารอัดสำเนา).
- พระครูสมุห์พนา ถาวรธมโม, (2556). “การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมเพื่อฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกรณีศึกษา : สถาบันธัญญารักษ์ จังหวัดปทุมธานี”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,
- พระณภัทร เขียวกลาง, (2552). “การประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้านและวิถีพุทธในการบำบัดผู้ติดยาเสพติดเพื่อความมั่นคงทางสังคม จังหวัดนครราชสีมา”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- พระอุทิศ อาสภจิตโต, (2557). “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการแก้ไขปัญหาเสพติด : กรณีศึกษา ศูนย์บำบัดยาเสพติด วัดศรีทรงธรรม จังหวัดอุดรธานี”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,
- พระเอกราช กิตติธโร, (2556). “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- แพรวพรรณ เกษศิลป์, (2557). “การศึกษาการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษาตามหลักไตรสิกขา”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- วาสิตา เกิดผล ประสพศักดิ์, (2557). “แบบจำลองการบริหารเชิงพุทธบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

สัมภาษณ์

- นางจันได ไทรสงค์. เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลโพธิ์ชัย. 4 มกราคม 2560.
- นางสาวชญญา ราชบัญญัติ. ประธานกรรมการชุมชนเนินพระเนา หมู่ที่ 4. 3 มกราคม 2560.
- นายเดโชพล บุญเลิศ. กำนันตำบลโพธิ์ชัย หมู่ที่ 8. 3 มกราคม 2560.

- นายทองสวย ไชยเทศน์. รองนายกเทศมนตรีตำบลโพธิ์ชัย. 4 มกราคม 2560.
นายธีระพงษ์ สรรค์นิกร. ผู้ใหญ่บ้านมั่งค้ำ หมู่ที่ 12. 4 มกราคม 2560.
นายบุญจันทร์ พานูรัตน์. นายกเทศมนตรีตำบลโพธิ์ชัย. 4 มกราคม 2560.
นายรินจวน คัสเตศรี. ผู้ใหญ่บ้านหนองแดง หมู่ที่ 6. 4 มกราคม 2560.
นายอดุล สุนทรฤทธิ. ผู้ใหญ่บ้านร่องเม็ก หมู่ที่ 7. 3 มกราคม 2560.
นายอำเภอ ไพ สารีวงศ์. ผู้ใหญ่บ้านคำแค หมู่ที่ 2. 4 มกราคม 2560.
พ.จ.ท.ณรงค์ฤทธิ พรหมสาขา ณ สกลนคร. หัวหน้าฝ่ายพัฒนาชุมชน. 4 มกราคม 2560.